

Om at gribe en ide i flugten
eller DEN UKNÆKKEDE KARLSVOGN/5

Kunsten er en måde at hele sig selv og verden på. I sin skaben kan man forbedre verden - eller i hvert fald gøre et forsøg på det. Jeg arbejder stadig på det. Måske er det noget, jeg aldrig bliver færdig med. I barndommen og ungdommen rev og sled det i mig. Jeg følte mig ikke hjemme nogen steder. Var rodløs og alene. Jo, der var mennesker og familie omkring mig, men jeg var stadig alene. Jeg forstod ikke verden, og den forstod heller ikke mig. Vi var ikke de bedste venner. Det har jeg arbejdet på, og har haft mange lykkestunder siden. Det har føltes som øjeblikke af fryd, når alting faldt på plads. Det har været de øjeblikke, jeg altid har stræbt efter.

Der var en fortrukken poet, der besøgte os til en fest, da jeg var lille. Vi sad for os selv, han og jeg, og han kiggede på mig, som om jeg var noget særligt, og så spurgte han: -Hvad drømmer du om? Men inden jeg nåede at sige noget, og jeg var sikkert også for lille til det, så han forbi mig, mens hans blik forsvandt ud i uendeligheden, og sagde: -Har du tænkt over, at ude blandt stjernerne er stangen knækket på Karlsvognen, men at der sikkert bag den er så mange andre og flere Karlsvogne, hvor stangen aldrig er blevet knækket?

Måske har jeg siden ledt efter de uknækkede Karlsvogne. Altid har jeg været videbegærlig og nysgerrig. Andre mennesker interesserer mig. Jeg er nysgerrig efter at vide, hvordan vi fungerer. Hvad er det, der holder os sammen og får os til at fungere? Hvad drømmer vi om - og hvem er vi? Festivalen er et af de steder, hvor alting falder på plads for mig - og det er en glæde i næste uge at kunne offentliggøre det færdiglayoutede tema for den kommende festival.

